

Já znám tvý rána

Věra Martinová

Máš rád hodně pod hlavou
a polštáře jsou bílý jako sníh.
Míváš ve snu tulavou
a to se ti zdá nejspíš o koních.
O divokejch koních z americkéjch bijáků
a o modrým nebi bez mraků.
Náš byt voní snídání
a zkrátka je to všechno tak jak má,
usmíváš se ze spaní
a já vím, že v tom snu teď hraju já.
Poznám ti to na víčkách, vím jaký ty sny jsou
některý jsou přístupný a jiný s hvězdičkou.

Přeci, já znám tvý rána
oči zavřeny na cestách do neznáma.
Já znám tvý rána i co se ti tak může zdát.
Já znám tvý rána a jak by taky ne,
za ty roky mezi náma.
Znám tě i tvý rána
a kdo by tě už líp měl znát.

Slunce díky záclonám je nesmělý
a netroufá si dál.
Za ty roky co tě znám,
vždycky bylo všechno jak sis přál.
Dvě vajíčka se šunkou
a kávu jak máš rád.
Pošeptám ti dobrýtro už jako tolikrát.

Přeci, já znám tvý rána
oči zavřeny na cestách do neznáma.
Já znám tvý rána i co se ti tak může zdát.
Já znám tvý rána a jak by taky ne,
za ty roky mezi náma.
Znám tě i tvý rána
a kdo by tě už líp měl znát.